

prima instanță: L. Brînza

instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Frațman Aurelia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Frațman Aurelia către Grajdean Oleg, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la restituirea posesiei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Frațman Aurelia și menținută hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2013, reclamanta Frațman Aurelia, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Grajdean Oleg cu privire la obligarea acestuia de a restitui șura situată pe str. Mateevici nr. 30 lit. 1 nr. 40, pe planul de amplasament al construcțiilor întocmit de OCT mun. Chișinău pe care l-a ocupat ilegal și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 09 august 2006 a cumpărat apartamentul nr. 5 de pe str. Mateevici nr. 30 mun. Chișinău. Odată cu procurarea apartamentului a menționat că a intrat în posesia șurei lit. 1 nr. 04 pe planul de amplasament al construcțiilor întocmit de OCT mun. Chișinău.

Menționează că apartamentul nr. 5 de pe str. Mateevici nr. 30 se încălzește cu lemne și cărbuni și șura dată o folosea pentru a depozita lemne și cărbuni, materiale de construcție, etc.

Precizează reclamanta că, în luna august a anului trecut, revenind de peste hotare, a găsit ușa spartă, lacătul schimbat iar bunurile depozitate lipseau.

Indică reclamanta că, a aflat de la vecini că persoana care a ocupat șura ilegal este pârlatul, Grajdean Oleg și a adresat o plângere comisariatului de poliție al sect. Centru, la care nu a primit încă răspuns.

Faptul posesiunii șurii în litigiu din anul 2006 se demonstrează prin confirmarea scrisă de către ÎMGFL nr. 8.

Astfel, reclamanta Frațman Aurelia a solicitat obligarea pârâtului, Grajdean Oleg să-i restituie șura situată pe str. Mateevici nr. 30 lit. 1 nr. 04, pe care a ocupat-o ilegal.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 iulie 2013 a fost admis demersul reprezentantului reclamantei Frațman Aurelia, avocatul Ion Balan și a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantei Primăria mun. Chișinău în procesul în cauză.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2013 s-a respins ca fiind neîntemeiată de chemare în judecată înaintată de către Frațman Aurelia către Grajdean Oleg, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la restituirea posesiei.

La 20 decembrie 2013, cu respectarea termenului legal de atac prevăzut la art. 362 CPC, Frațman Aurelia, reprezentată de avocatul Ion Balan a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Frațman Aurelia către Grajdean Oleg, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău privind restituirea posesiei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, a fost respins apelul declarat de către Frațman Aurelia reprezentată de avocatul Ion Balan și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, de respingere a acțiunii.

La 21 august 2014, Frațman Aurelia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014 solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat recurenta că consideră decizia instanței de apel emisă cu interpretarea eronată a normei de drept.

În special, indică recurenta că, potrivit art. 876 din Codul Civil RM contractul de locațiune a unui bun imobil pe un termen ce depășește 3 ani trebuie înscris în registrul bunurilor imobile. Nerespectarea acestei reguli are ca efect inopozabilitatea contractului față de terț.

Mai susține recurenta ca eronate concluziile instanței de apel de a considera întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia faptul posesiunii de către Frațman Aurelia în perioada pretinsă, a șurei lit. 1-04 din str. Mateevici nr. 30 mun. Chișinău, în ședința de judecată nu și-au găsit confirmarea.

Precizează recurenta că, instanța de apel nu a indicat pe ce probe și-a întemeiat concluziile respective.

Examinând cererea de recurs declarată de Frațman Aurelia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărîri instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia,

coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel, s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Frațman Aurelia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Frațman Aurelia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță